

Jean Marie Burgers is geboren 3 december 1920 in Nijmegen en had zeven jaar lagere school doorlopen, gevolgd door twee jaar avondtekenschool en een cursus filmtechniek. Na zijn opleiding ging hij werken als filmoperateur in het Royal Theater op Nieuwstraat 78 in Hoensbroek, dat in die tijd eigendom was van de gebroeders Moonen. Daarnaast werkte hij nog als fotograaf. Hij was ongehuwd en woonde bij zijn ouders op Kouvenderstraat 139 in Hoensbroek.

Op 8 januari 1940 werd hij als Gewoon Dienstplichtige ingelijfd bij het 1e Regiment Luchtdoelartillerie. In deze eenheid diende hij als richter van een 20 mm kanon van de luchtdoelartillerie. Op 10 mei 1940, de dag van de Duitse inval in Nederland, kwam hij in

krijgsgevangenschap terecht. Korte tijd later, op 23 mei 1940, kwam hij weer vrij en in juni 1940 ging hij met Groot Verlof.

Na de bevrijding van Zuid-Limburg, in september 1944, meldde hij zich vrijwillig aan bij de Bewakingstroepen Nederlandse Binnenlandse Strijdkrachten (B.S.), waar hij op 17 november 1944 officieel in dienst trad. Op 21 maart 1945 werd in Mönchengladbach, in de Duitse deelstaat Noordrijn-Westfalen, het 2e Bataljon, 13e Regiment Infanterie opgericht. Jean Marie Burgers maakte vanaf het eerste begin deel uit van deze eenheid. Hij diende in de 1e Compagnie als PIAT-schutter (1-II-13 R.I.). De PIAT was een Brits anti-tankwapen.

Op 15 augustus 1945 was de capitulatie van Japan een feit en twee dagen later kwam de Indonesische onafhankelijkheidsverklaring. De Nederlandse regering had een troepenmacht ter plaatse nodig om haar gezag te herstellen. Op 15 september 1945 vertrok het 2e Bataljon, 13e Regiment Infanterie vanuit Duitsland naar Aldershot, in het graafschap Hampshire, aan de zuidkust van Engeland. Daar werd het door de Britten uitgerust en opgeleid voor de strijd in Nederlands-Indië. Op 12 oktober 1945 vertrok het bataljon vanuit Liverpool met de SS Alcantara, een ocean liner, die door de Britten was omgebouwd tot troepentransportschip, naar de oost.

Op 11 maart 1946, om 20.00 uur, twee dagen na de landing, kwam Jean Marie Burgers bij Semarang door eigen vuur om het leven. Er was sprake van een noodlottig ongeval. De precieze toedracht is niet bekend. Een dag later werd hij begraven. Zijn graf is te vinden op het Nederlands Ereveld Candi, Semarang, Indonesië.

Meer informatie

[Jean Marie Burgers \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://Jean-Marie-Burgers-oorlogsgravenstichting.nl)

[slachtoffers oorlogsgeweld \(heemkunde-hoensbroek.nl\)](http://slachtoffers-oorlogsgeweld-heemkunde-hoensbroek.nl)

Jezus † Maria † Joseph † Johannes Ev.
In het H. Misoffer der Priesters en de
geloovigen wordt aanbevolen
de ziel van zaliger

Jean Marie Burgers

geboren te Nijmegen den 3 Dec. 1920
en overleed den 11 Maart 1946 door
een noodlottig ongeval in dienst bij
1e Comp. II. 13. R.I. te Semarang.

Als jongen had Jean bij de verkennersbeweging de belofte uitgesproken: Ik beloof met Gods genade mijn plicht te doen tegenover God, de Kerk en mijn land. Deze belofte is hij trouw gebleven en bezegeld met zijn leven. God die oneindig trouw in zijn belofte is, zal zijn trouw gaarne beloonen en hem in genade ontvangen in z'n hemel. Voor allen die Jean gekend hebben is deze plotselinge dood 'n heilzame les: wees paraat, lieden was het mijn beurt, morgen de uwe. - Moeder, Vader, zus en vrienden, hoe groot uwe droefheid ook is, zegt met volle geloofsovertuiging met Jezus in de Olijfhof: God, Uw wil geschiede en nu uw zorg over mij in dit leven niet meer noodig is, help me nu door een herhaald en vurig gebed. Heer geef aan Jean de eeuwige rust en het eeuwige licht verlichte hem. Dat hij ruste in vrede. Amen.

Druk. N. Herpera, Hoensbroek